

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristo-pne pet-krake po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, Gledališka stolba.

Upravnistvu naj se blagovodijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Shod v Postojni.

Znamenit in jako časten za Notranjce bil je včerajšnji volilni shod v Postojni. Prisotni smo bili že pri marsikakem volilnem shodu, a smelo trdimo, da takega še ni bilo. Ne le, da so bili zastopani vsi sodnijski okraji in nekateri z ozirom na oddaljenost v jako znatnem številu, bilo je toliko odličnih, nezavisnih in upljivih mož iz Logatca, Cerknice, Starega trga, Ilirske Bistrice, Prema, Št. Petra, Zagorja, Slavine, Razdrtega, Vipave itd., da se je res lahko reklo, da je v gosp. Vičiča gostilni bil zbran notranjske inteligence cvet, zastopajoč javno mnenje.

Ob 4. uri popoldne, ko sta se do dobrega napolnili obe sobi v g. Vičiča gostilni, — (po našem mnenju bilo je prisotnih do 100 mož) — otvoril je shod deželni poslanec g. M. Lavrenčič. V kratkem nagovoru pozdravil je zbrane v imenu izvrševalnega odbora ter predlagal predsednikom g. župnika Sajovica.

Slednji prevzel je predsedništvo, zahvalil se za laskavo zaupanje, meneč, da bode sklepanje težavno, da naj bi danes bilo samo posvetovanje, na posled pa je povabil kandidate za državni zbor, naj razvijajo svoje programe.

Na to povabilo oglašil se je jedini g. dr. Ferjančič in razvijal v jedno uro trajajočem govoru svoj program. V glavnih točkah bil je njegov govor tak, kakor smo ga bili v našem listu priobčili, a dodal je mnogo umestnih opazek in jako primernih podrobnostij, kekor glede gmotnih, tako tudi glede narodnih vprašanj.

Govor njegov je poslušalcem izredno ugajal. Pri mnogih odstavkih čuli so se živio- in dobroklici, jako burno je bilo pritrdjevanje, ko je govornik dejal, da je hranilnica kranjska politički zavod in podarjal potrebo novega zakona za hranilnice, a ko je končal, zaorili so navdušeni živio- in poslušalcem se je videlo, da si jih je g. kandidat s svojo prikupljivo prikaznijo in s svojim izvrstnim, dobro premišljenim in vseskozi taktnim govorom pridobil.

Ko so se polegli živio- in oddal je g. župnik Sajovic predsedstvo g. M. Lavrenčiču ter nastopil kot govornik za nenavzočnega kandidata vladnega svetnika g. Globočnika, katerega priporoča v izvolitev. Začetkom govora čuli so se klici: „Kje je? Kakšen je njegov program?“, bilo je tudi par ugo-

vorov, a na prigovarjanje g. župana Milavca iz Cerknice dalo se je govorniku prosto govoriti.

Župnik Sajovic rekel je, da je gospoda svetnika program njegova preteklost, opisaval njegovo 22 letno službovanje na Notranjskem, da se je vedno ravnal po gaslu: Vse za vero, dom, cesarja! Na števal je njegove zasluge za šole, ceste, francosko posojilo itd., omenjal, da je bil ustanovnik in ud „Slovenije“, da je častni občan mnogo občin, da ima zasluge za Postojinsko jamo in za Notranjcev narodno probujenost, da se za kandidacijo ni silil, ampak bil naprošen, da je sposoben, nezavisen in pravega srca, torej naj se postavi kandidatom.

Po župnika Sajovica govoru oglašil se dr. Ferjančič za osobno opazko. Ker je predgovornik rekel, da se njegov sokandidat ni silil, ampak bil le naprošen, zdi se mu potrebno konstatovati, da se tudi on (dr. Ferjančič) ni silil, ampak da se mu je od upljivih in odličnih mož ponudila kandidatura, katerej ponudbi se je udal še le po tehtnem premisleku. (Klici: Tako je! Živio!)

Notar Gruntar omenja lastnostij, ki jih mora imeti slovenski poslanec. Za državni zbor treba moža jeklenega značaja. Tak je dr. Ferjančič. On je naš kandidat! (Gromoviti živio!)

Na to oglašil se je župan Povh, priporočajoč svetnika Globočnika, za njim pa nastopi notar Gruntar in nasvetuje: Ker je danes cvet Notranjske, prava inteligenca tukaj zbrana, naj se postavi kandidat in o tem glasuje (Dobro! dobro!)

Predsednik župnik Sajovic naznani, da je dobil iz Trnovega in Št. Petra po jeden telegram, iz Podkrajja pa dopis, v katerih se dotičniki izražajo za Globočnika. A telegram iz Trnovega ni imel podpisa in konstatovalo se je ob jednem, da je neistinit, dopis iz Podkrajja se tudi ni mogel v pošte vzeti, ker ondu volitve še ni bilo. Ostal je torej jedini telegram iz Št. Petra z imeni 3 volilnih mož.

Notar Gruntar nasproti rečenim telegramom izjavlja, da je ves politički okraj logaški odločno za dr. Ferjančiča, da bodo tudi danes tukaj zbrani po veliki večini zanj, torej naj se proglasi kandidatom.

Predsednik Sajovic uda se vidno nerad tej zahtevi. Glasovali so samo volilni možje in 26 rok vzdignilo se je za dr. Ferjančiča, 5 pa za svetnika Globočnika.

Ta izid g. predsedniku ni bil povsem po godu

in dolgo ni hotel konstatovati, kje je večina. Na predlog g. župana Milavca iz Cerknice, naj poroča, za katerega kandidata je bila večina, dejal je, da bode to storil, a s pristavkom, da volitve v Vipavi še neso bile, da so došli telegrami za svetnika Globočnika itd. Na energično opazko g. Smoleja iz Logatca, da če ne bode drugače, bode treba družega predsednika, konstatoval je predsednik na posled: Večina pričujočih volilnih mož odločila se je za dr. Ferjančiča.

S tem je bila kandidatura za državni zbor rešena in prišla je na vrsto ona za deželni zbor. Kot kandidat oglašil se je Hinko Kavčič z Razdrtega, ter v kratkih besedah povedal svoje mišljenje, svoj program. Naslanja se na dr. Ferjančiča program, naglašal je, da se v vseh točkah z njim strinja in da se bode vedno iskreno in vestno potezal za kmetski uborni stan in za korist dežele. Svoj govor končal je z opominom na volilce, naj volijo v deželni in državni zbor take može, ki bodo delali narodu v korist. (Živio! Živio!)

Družega kandidata za deželni zbor izvalili so klici! Dekleva! Dekleva! izmej goste množice. G. Leopold Dekleva nastopivši kot kandidat povedal je samo par besed. Pri njem doma so za to, da bi se za državni in deželni zbor volil isti poslanec in ta naj bi bil svetnik Globočnik.

Pri glasovanji ostal je g. Dekleva s svojim predlogom osamljen, za H. Kavčiča pa so razen Dekleve vzdignili roke vsi in predsednik Sajovic je konstatoval, da je velika večina volilnih mož za H. Kavčiča.

Predsednik Sajovic zaključil zborovanje z željo, da bi se v prijaznosti ločili, kakor smo skupaj prišli. Na zdravo svidenje v dan volitve! Živio tisti, ki ga bomo izvolili!

G. Milavec iz Cerknice izreče še predsedniku zahvalo za njegov težavni posel in shod, ki je trajal poltretjo uro, bil je končan.

Volilnega shoda izredni izid uplival je vidno na vse navzočne. Bili so vsi veselih lic in notranje veselje izražalo se je v krepih napitnicah na kandidata dr. Ferjančiča in H. Kavčiča, vmes so donele ubrane pesni, v pogovorih pa se je s posebnim zadovoljstvom kazalo na to, da je toliko nezavisnih in upljivih mož v isti smoter zbranih, da se razmere na Notranjskem na bolje obračajo.

LISTEK.

Carigrad.

(Po D' Amicisu.)

Mrtvaško polje.

(Dalje.)

Dalje gredoča po glavni perski ulici, prideva skoro na konec, kar slišiva upiti gromoten glas: „T' amo, Adele, t' amo più della vita! t' amo quanto si puo amare, sulla tera!“ — Pogledava se strme. Obrnivši se, vidiva skozi poko nekega deskanega prostora vrt, poln sedežev, oder pa igralce, ki so predstavo poskušali. Neka turška gospa, ne daleč od naju, pogleda tudi skozi počeno desko, pa se zakrohota na vsa usta. Star Turek, ki gre mimo, kima z glavo, kakor obžalujoč, da so taki časi. Nenadoma krikne Turkinja ter pobegne; druge ženske okolu zavisnejo ter zbeže. I, kaj pa je? Turčin, nor človek v petdesetih letih, znan po celem Carigradu, izprehaja se po ulici tak, kakoršne je hotel vse Muselmance narediti sloviti derviš Türk pod Muhamedom IV.: tak, kakor ga je Bog dal. Ne-

srečnik hojeva in skače po tlaku, rjoveč in krohota-joč se, trop kričečih in razgrajajočih paglavcev se pa za njim drvi. — „Tega bodo pač priprli,“ rečem gledališčnemu vratarju. — „Kaj še! že več mesecev hojeva takošen po mestu.“ Mej tem vidim ljudi, ki stopajo iz štacun, ženske, ki begajo, dekleta, ki si obraz pokrivajo, vrata, ki se zapirajo, glave, ki se z oken umikajo. In to se dogaja dan na dan, in nihče ne oporeka! Pravijo, da to pripuša turška sramožljivost! Mogoče, ker tu je vse mogoče.

Preševši persko ulico, podava se pred drugo muselmansko pokopališče; ono je v senci cipresnega gozda, ograjeno z visokim zidom. Ko bi nama ne bili pozneje povedali, čemu je ta zid, ki so ga postavili pred kratkim, ne bila bi uganila: ta gaj, posvečen miru in pokoju umrlih, je bil postal shajališče vojakom. Pa res, ko greva dalje, zadeneva na velikansko topovniško vojašnico, postavljeno od Šjalil paše. To je čvrsta zgradba, pravokotna, maverske zidave, prenovljena po turškem okusu, z vratmi, katera obdajajo lahni stebriči, s polumesecem in zlato zvezdo Muhamedovo na vrhu, z naprej molečimi galerijami in z okenci, okrašenimi z grbi in

arabeskami. Pred vojašnico je ulica džedeska, ki je le podolžena perska; onkraj te se razdalja velik trg vojaški, za tem pa druga predmestja. Todi, kjer o delavnikih vlada velika tihoča, hojeva ob nedeljah na večer sila ljudij ter se prepeljavajo cele vrste kočij, ves odlični svet iz Pere, ki se razhaja po logih, po pivarnah, kavarnah, dalje od vojarne. V eni zadnjih sva prvič počila: v kavarni — „lepega razgleda“. Semkaj se shaja cvet perske družbe. Ta kavarna je vredna svojega imena, kajti z njenega prostornega vrta, ki se plastoma razteza po griču, vidi se doli muselmansko predmestje Fundukla, Bospor poln ladij, azijsko obrežje, posuto z vrtovi in vasmí. Skader z belimi džamijami, tolika lepota, tako zeleno, tako modro, tako svetlo, da ti je, kakor bi se ti sanjalo. Dvignola sva se od todi z žalostjo; obema se je zdelo, da sva berača, ki sva vrgla na plošček borih osem soldov za dve čašici kave, nauživši se tega razgleda, ki je kakor zemeljski raj.

Zapustivši „lepi razgled“, stojiva zopet na velikem pokopališču, kjer sem v posebnih grobovih zakopavajo ljudje vseh verovanj, razen judovskega.

Svoje mnenje o notranjski volitvi smo že par-krat izrekli. Danes nam je dostaviti še to, da se je včerajšnji shod povsem dostojno vršil, da ni bilo niti sledu one razburjenosti, kakor pri prejšnjih volitvah in da bode ta volitev kakor glede svojega pričetka, tako tudi glede svojega svršetka prezanimiva, za Notranje pa vsekako častna.

Kolikor je naš poročevalec opazoval in menil se, ima dr. Ferjančič veliko večino za se, zmagal bode gotovo in lahko, in isto velja tudi o deželno-zborskem kandidatu H. Kavčiču, in tako dobomo dva nova poslanca, o katerih delavnosti gojimo najboljše nade.

Zemljiščno-odvezni dolg na Kranjskem.

Spisal deželni poslanec dr. Alf. Mosche.

(Dalje.)

Drug slučaj! — Kako bi dolenska železnica, koji je namen, da najrodovitnejši del naše dežele prometno odpre, — kako bi ta gospodarstvene de-želne razmere povzdignila!

Kje naj pa vzame dežela sredstva, da se teh nalog poloti, ako ne v zmanjšanju svojih neplod- nosnih izdaj in v od tega odvisnem zvišanji svoje lastne kreditne zmožnosti.

Okoliščina, da moremo pri nakladih štediti, akoravno le za nekaj časa, odpira deželi pot pro- duktivnega delovanja, kojega posledice so gospodar- stveni napredek, blagostanje in pomnožena dačna moč.

V tem je obsežena moralična in gospodar- stvena korist predlaganega projekta.

Pa tudi v finančnem osvobodnji dežele od države, ki se vsled tega prične ustanovljati, leži korist večje kreditne zmožnosti.

Kranjska prenehala bode biti toliko karana pasivna dežela; iz lastne moči bo vse premogla in iz lastne moči bo sama sebe krepčala.

In ako je država glede na to, da za deželo že tako dosti v pokritje zemljiščno-odveznega dolga plačuje, morala opuščati, da bi jo na drug način podpirala, storiti bode morala za-njo v prihodnje primeroma ravno toliko, kakor za druge kronovine, da tako pariteto s tem v moči ohrani.

Ti načrti pač zadostujejo, da nam pokažejo ugodno obvidnost, kojoj dovoljuje vsprejem predla- ganega projekta.

Projekt ni v nobenem oziru zgrešen ali na- pačen. Tako državi kakor deželi obeta koristi, in državi še v veliko večje meri, ako se jej posreči, da se z uporabo javnosti odtegnjenih glavnice za kon- verzijo zemljiščno odveznih dolgov tudi v družih kro- novinah oslobodi.

Da se dandanes v Avstriji kapital gospodar- stvenemu pridelovanju odteguje ter se po varnih hranilničnih pristaniščih skriva, je istina, žalostna dejanska resnica.*)

*) Premnogo denarja pri relativno majhnem povpra- ševanju po njem za produktivne namene ter vsled tega ne- navadno nizke obresti bili so faktorji, ki so tudi leta 1880 bistveno prouzročili, da so kapitali tako v hranilnice sili- li. V tem moramo pač tudi uroke iskati, da so hranilnice koncem 1880 skoro s 745 milijoni goldinarjev ulog razpo- lagale, mej tem ko so bile vse naše banke skupaj koncem 1879 le okolu 94 milijonov gold. denarničnih nakaznic in uložnih knjižic izdale ter so registrirane posojilnice, kojih je takrat več od hranilnic, imele le za nekaj nad 119 mi- lijonov goldinarjev hranilnih ulog.

Avstrijske hranilnice l. 1880, izdal H. Ehrenberger, stat. mesečnik, VIII, leto 1882, zvezek iz februarja.

To ti je gosta šuma cipres, akacij in sikomor, v kateri se beluckajo tisoči nagrobnih kamenov, a od daleč se vidijo ti nagrobnički kakor podrtine veli- kanske stavbe. Izmej debel se svetlika Bospor in obrežje azijsko. Tu pa tam sedi na kamenu Turek, s podvitimi nogami, zroč v Bospor. Mej grobovi se krive široki potje, po katerih se razhajajo Grki in Armenci. Na tem kraju vlada senca, svežost, mir, kar te napolnjuje sè slastjo, kakor če po leti sto- piš v napol temno cerkev.

Na armenskem pokopališču postojiva. Nagrobni kameni so vsi škrlti, posejani z napisi v pravilnih in prijetnih črkah armenskih, skoro na vseh pa je iz- dletena podoba, predočujoča stan ali rokodelstvo ranjega. Tu so kládívčiki, žage, peresa, skrinje, ovratnice; bankirja predočuje tehtnica, duhovnika mitra, brivca plavnik, ranarnika rezica (lanceta.) No jednomu kamenu sva videla glavo odsekano od trupla, iz katerega curlja kri: ta kamen je bil nagrobnik kakega razbojnika ali obsojenca. Neki Armenec je spal zraven nagrobnika, raztegnjen po travi, z obra- zom proti nebu obrnjenim.

Greva na moslemansko pokopališče. Tudi tu-

Hranilnice nemajo niti poklica niti jim ni mo- goče, da bi vrednosti ustvarjale. Tako ostajajo nji- hove glavnice skrite in gospodarstvene produkcije, odtegnene, ter njim samim napravljajo preglatice, in vzbujajo nevarnosti, kojim konec bi bili lahko nagli prevrati. Te za javnost mrtve glavnice upora- biti bi se dale za povzdigo narodnega blagostanja, ne da bi imele pri tem hranilnice kako škodo, ter bi tudi v marsikaterem oziru državne finance na- sproti deželam razbremenile.

Ako tedaj prašamo, kateri finančni zavod da bi bil pač v prvi in odlični vrsti poklican, da to finančno operacijo izvrši? — moremo le z ravno tako odločnostjo kakor patrijotičnim zadoščenjem odgovarjati, — kranjska hranilnica.

Po pravilih kakor po tradiciji je poklic kranj- ski hranilnici, da v splošno korist deluje.

Ako pogledamo na najprvi začetek tega za- četek tega zavoda, zapazimo takoj humanitarne na- mene, koje so jej ustanovitelji njeni odkazali.

Nikdar pa še ni imel ta zavod tako lepe pri- ložnosti, da s polno roko v splošno blagor deluje, kakor ravno sedaj, ko more deželi, katere pridni sinovi so jej svoje prihranjene novce zaupali, pode- liti korist, koje sad se bode gotovo v teku let vsled blagostanja, ki bo na teh tleh jelo rasti in cvesti, pokazal v večjih in mnogoštevilnejših ulogah pri hranilnici sami.

Društvu kranjske hranilnice more biti le v ve- liko zadoščenje, da se more udeležiti patrijotičnega dela, ki bi deželi glede gospodarstva mnogo ko- ristilo, zavodu pa bi v nikakem oziru ne škodovalo.

Toda, — ali more sploh kranjska hranilnica deželi kranjski posoditi okroglo svoto gl. 4,300.000 na zgoraj raztolmačeni način?

Kakor je razvidno iz 65. računskega sklepa tega zavoda za l. 1885 znašalo je njegovo upravno premoženje koncem tega leta gl. 22,209.703 73, od kojih je bil na hipotekah naložen znesek gl. 9,568.571 91.

Blizu gl. 13,000,000 je drugače naloženih, od teh v državnih papirjih in jednaci vrednostih okolu gl. 7,000.000 in v terjatvah pri denarnih za- vodih blizu gl. 4,000.000. Naložitev pri denarnih zavodih se v pravilih nikjer ne omenja ter dopušča marsikatero pomisleke; ne da se nikakor dvojiti, da je ta naložitev le čin zadrege, v katerej je hra- nilnica vsled preobitega denarja zaradi tega, ker si hoče obdržati prost kapital, ki je pa vender plodo- nosno naložen.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. novembra.

Grof Kalnoky v odseku za vnanje zadeve oger- ske delegacije ni precej odgovoril na napade grofa Andrassy-ja zastran nemško avstrijske zveze, ker je poprej hotel poprašati kneza Bismarcka, če mu je prav, da o tem da kaka pojasnila delegaci- jama. Ko je Bismarck odgovoril, je Kalnoky takoj porabil priložnost, da se je izjavil v budgetnem od- seku avstrijske delegacije, da se nemško-avstrijska zveza ni nič premenila, odkar je on minister.

Vnanje države.

Obletnica **bolgarske** zmage pri Slivnici praznovala se je slovesno v Sofiji. Metropolit Kle- ment je imel slovesno božjo službo z mnogobrojno asistencijo. Zvečer bilo je mesto okrašeno z bolgar-

kaj je sila stebričev, zvrščenih ali skupoma raztre- senih, nekateri z naslikano ali pozlačeno glavo. Na ženskih nagrobnikih so reliefi, predočujoči cvetje, mnogo jih je obkroženih z grmičjem in cvetičjem. Ko sva motrila nekaj stebrič, gresta mimo naju Turka, držeča za roke otroka, oddaljita za kakih pedeset korakov, obstaneta pri nekem grobu, izvle- četa zveženj, ki sta ga seboj nesla pod pazduho, ter začneta jesti. Ko so se najeli, pobere starejši nekaj v papir, zdi se mi da ribe in kruha, pa spo- štljivo dene zamot v rupo poleg groba. Za tem si zažgeta lule, pa kadita mirno, otrok pa ustane, ter jame obletavati grob. Tisto malo ribe in kruha, ka- kor so nama pravili pozneje, je bil del hrane, ki sta ga Turka pustila v znamenje ljubezni svojemu rojaku, malo prej tamkaj zakopanemu. Tista rupa pa je bila odprtina, ki se pušča v zemlji zraven glave vseh moslemskih rajncih, da morajo slišati togo in jokanje svojih ljubih, ter dobiti kakošno kapljico rožne vode in vonj kakošne cvetke. Izka- divši tako svojo žalovno pipo, dvigneta se pobožna Turka, primeta zopet otroka za roke, pa izgineta mej cipresami.

(Dalje prih.)

skimi avstro ogerskimi in angleškimi zastavami in razsvetljeno. Avstrijski, italijanski, nemški in an- gleški konzulat bili so razsvetljeni. — Sofijski vladni organ „Nezavisna Bolgarija“ nagovarja Bolgare, da naj bodo jedini in zaupajo na pomoč Evrope. Ruska okupacija je sicer še mogoča, a ni več nevarna. — Bolgarska vlada se boji, da bi vsled odhoda gene- rala Kaulbarsa ne navstali kaki izgredi. Da bi na- rod pomirila, poslala je vlada okrožnico prefektom, da sta povod odhodu generala Kaulbarsa Salisbur- jev in Kalnoky-jev govor. Vsled omenjenih izjav Kaulbars v Sofiji več ostati ni mogel. Sedaj bodo pa tudi prenehale agitacije proti vladi in bolgarsko vprašanje bode rešila Evropa.

Ruski agent general Kaulbars ostavil je **Bolgarijo** in izročil varstvo ruskih podložnikov francoskemu generalnemu konzulu. Misli se je, da bode Kaulbars izročil varstvo ruskih podložnikov nemškemu zastopniku. S tem, da tega ni storil, je pokazal, da se je nemško-rusko prijateljstvo raz- drlo in sta se približali Rusija in Francija, kar go- tovo ne bode po volji Bismarcku. Da razmere mej Nemčijo in Rusijo neso več prijateljske, videlo se je iz tega, da so že dalj časa nemški oficijozni listi hudo napadali Rusijo, zlasti pa misijo generala Kaulbarsa. Časniki ugibljejo, kaj bode sedaj, ko je odpotoval Kaulbars. Proti dopisniku nekega ruskega lista se je izjavil Kaulbars, da Rusija ne misli takoj zasesti Bolgarije. Mirovala pa ne bode tako dolgo, dokler ne odstrani sedanje bolgarske vlade, zatre anarhije v deželi in ustanovi discipline v vojski. Še le potem bode Rusija pustila svojemu kandidatu ka- kor zakonitemu knezu iti v pomirjeno Bolgarsko. On pojde v Peterburg, da bode poročal carju o svojem delovanju. — Pred odhodom generala Kaul- barsa zbralo se je bilo mnogo naroda pred ruskim konzulatom. General Kaulbars nagovoril je zbrane tako le: Ker Bolgarijo vladajo malopridneži, ki ue- čajo slušati dobrih svetov mo ega gospodarja, nema Bolgarija od Rusije nečesar pričakovati. Potem je ukazal Kaulbars sneti rusko zastavo. Pri odhodu bili so avstrijski, francoski italijanski in belgijski konzul. Jeden ruskih konzulatnih uradnikov ostal je v Sofiji, toda brez oficijalnega značaja. Ruski listi piše o, da je odhod Kaulbarsov najboljši odgovor na Kalnoky-jev in Salisbury-jev odgovor. „Novoje Vremja“ pravi, da je s tem Rusija hotela bolgarski re- gentom in vlastim, katere jih šuntajo, pokazati, da je čas, da prenehajo protiruske agitacije, če ne, bode Rusija prešla od besed k dejanjem. „Nord“ pravi, da se ne sme zmatrati odhod Kaulbarsa za umikanje, temveč je petrganje diplomatskih zvez v pravem pomenu. Rusija se bode pa še vedno zani- mala za bolgarsko vprašanje, kakor je ni volja od- reči se svojim posebnim in mejnarodnim pravom.

Ruski car potrdil je vse načrte o grajenji železnic, katere mu je predložil načelnik general- nega štaba Dragomirov. Načrti razdeljujejo se v tri oddelke. Prvič železnice, ki se morajo dodelati naj- dalj do konca 1887 leta, v to kategorijo spadajo razne železnice na Poljskem in v južnej Rusiji. V drugo kategorijo spadajo železnice, ki se imajo do- delati do konca 1888. leta. Do tedaj se morajo do- delati vse glavne in stranske zveze srednje Rusije in železnice ki bodo držale proti Črnemu in Hva- linskemu morju. V tretjo kategorijo spadajo severne železnice in železnice, ki bodo vodile v azijske po- krajine. Slednje železnice morajo biti dodelane v treh letih. General Dragomirov odposlal je v Azijo 100 častnikov generalnega štaba in železniških pol- kov, da začno prva dela za železnice.

Turški vladni krogi nemajo dosti upanja, da bi se ohranil mir. Turki slutijo, da se bliža ko- nec njih državi, ko bi prišlo do velike evropske vojne. Kandidatura kneza mingrelskega za bolgarski prestol njim ni po volji, kajti novi knez bil bi le orodje Rusije. Ker sta obe Bolgariji združeni bi se tedaj Rusija s tem jako približala Carigradu. Pri poslednjem selamniku prečital je Ali Riza paša sle- deči sultanov nagovor: „Vojaki! otroci moji! Zado- voljen sem z vašimi uslugami in odgovarjam na vašo čestitanja. Vsemogočnega prosim, da bi naklonil zmago našej zastavi v boji za brambo vere in do- movine. Ostanite verni veri in prestolu. Vsemogočni naj vselej pomaga islamu k zmagi.“

Pri občinskih volitvah v **Rumuniji** zmagali so v 72 mestih vladni pristaši. V več krajih bili so ob volitvah resni izgredi, katere so morali miriti vojaki. Bilo je celo več mrtvih in ranjenih.

Grška opozicija je jako nevoljna, da se je razpustila zbornica. Več opozicijskih poslancev se je bilo zbralo pri Delyannissu in sklenilo izdati pro- test na narod radi razpusta zbornice. Opozicijski listi trdijo, da je razpust zbornice protinasten.

Francoski vladi napravlja zbornica težave. Finančni minister bi rad napravil ravnotežje v bud- getu; zategadelj je pa nameraval povišati nekatere davke. Zbornica se je pa izrekla, da odobrava pri- zadevanje finančnega ministra, da se napravi ravno- vesje v budgetu, toda to se mora zgoditi brez po- višanja davkov. Tako se pa ravnovesje doseči ne da, če se ne pomanjša vojni budget, čemur pa od- ločno ugovarja vojni minister. Misli se, da kmalu pride do parcielne, če ne do popolne ministerske krize. Pozneje se je Freycinetu posrečilo v budget- nej komisiji doseči nekako sporazumljenje mej ve- čino komisije in finančnim ministrom. Sodi se pa, da bode sporazumljenje imelo k večjemu toliko uspeha, da se bode finančni minister častno umaknil.

Uruguajski predsednik dal je svojo demisijo. Nedavno je bilo odstopilo ministerstvo. Jedva se je sestavila nova vlada, pa odstopi predsednik. Kaj je povod takim spremembam, brzojav nič ne poroča. Postavodavni zbor je že izvolil generala Maksima Tayesa novim predsednikom.

Dopisi.

E—n. Iz Trsta 19. novembra. („Diritto“ in Kalnokijev govor. Italijani in škof Glavina.) Včerajšnji „Diritto“, glasilo demokracije italijanske, prinaša članek o sobotnem govoru grofa Kalnokija in pravi, da lojalno rečeno, ne najde onih mnogih dotikljev mej interesi Italije in Avstrije na vstoku in na balkanskem poluotoku, ti interesi bi se obrnili v obojestransko korist, ko bi bilo več dobre volje na strani Avstrije ob jadranskej zemlji, kjer seveda imata obe državi interese drugačnega značaja, katerim bi se lahko zadostilo v slučaji ko bi Avstrija razširila svoje gospodarstvo nad velik del zapada balkanskega.

Oziroma držav balkanskega poluotoka in vzhoda pomorskega ne nahajamo uzajemnosti ne interesov političnih ne kupčijskih mej Avstrijo in Italijo, temveč veliko nasprotje. Ako je pa Kalnokij imel morebiti v mislih italijanske interese v severni Afriki, naj pomisli da Avstrija še nema v oblasti morja Jonskega in zaliva Solunskega, da bi mogla misliti da je od njenega dovoljenja zavisna ta zadeva.

O tukajšnjem škofu piše „Diritto“, da je prišla k njemu deputacija iz Pična (Peden) prosit ga za duhovnika, kateri bi ob enem poučeval v ljudski šoli; škof Glavina da je odgovoril naj poučuje v slovenskem jeziku, deputacija pa da je odgovorila: „rajše ne pošiljamo svojih otrok v šolo, ako ni italijanska“. „Diritto“ pravi potem: Tako dela Avstrija; v provincije primorske italijanske pošilja slovanske škofo, v Tridentinsko pa mašnike nemške.

Iz Planine 20. novembra. [Izv. dopis] Po jako živahnej volilni borbi so bili v naši občini dne 19. oziroma 20. t. m. izbrani volilni možje večinoma zavedni naprednjaki, kateri bodo svoje glasove dali le tacemu poslancu, kateri se bode narodovega zupanja izvestno tudi vrednega skazal. Poleg gg. Antona Kovšce, posestnika in župana, Antona Jeršana, posestnika, katera bodeta volila le državnega poslanca in Julija Mayer-ja, zdravnika, kateri bode volil le deželnega poslanca so voljeni kot volilni možje gg.: L. Sebenikar, posestnik in poštar; F. Reissmüller, graščinski vodja; P. Zihel, posestnik; J. Benedek, nadučitelj; F. Lavrič, posestnik; A. Milavec h. št. 9, posestnik, ki bodo vsi za g. dr. Ferjančiča.

Trda je šla sicer našim naprednjakom pri teh volitvah; a preverjeni bodimo, da bode tudi v tej zadevi v kratkem bolje, kajti tudi pri nas že zora puca ter označuje boljše prihodnost.

Iz Brežic 20. novembra. (Zakotni pisar in njegovi uspehi.) Hugo Petz, rojen iz Kranja, priromal je pred tremi leti v naše mestice in pokojni notar g. Sirk ga je vsprejel zasebnim uradnikom. Mala pa poštena služba ni ugajala lahko mišljenemu značaju, tako da je moral sedanji Breški notar odstraniti nesposobnega uradnika iz svoje pisarne. Od tega časa poprime se Petz zakotne pisarije, lovi in hujska nespametne kmete, ter nadleguje sodnijska in politična oblastva in privatne osebe in od tukajšnje sodnije bil je zbog tega dvakrat kaznovan z zaporom. Ni namen tem vrsticam opisati životopis človečeta brez vsake obče važnosti; njegovo delovanje zaključilo se je 15. t. m. pred c. kr. okrožno sodnijo v Celji. Tukajšnji odvetnik g. dr. G. Srebre primoran je bil tožiti nesramnega pisuna pred kaznijsko sodnijo, c. kr. Brežka sodnija obsodila je Petza tedaj že poprej radi žaljenja časti na 6 tednov zapor, c. kr. okrožna sodnija v Celji pa po 15 t. m. dokončane obravnavi radi zločinstva obrekovanja na jedno leto težke ječe. Anton Koprivec, kmet iz Pišec, kojega je Petz v svojo zanjko ulovil, dobil je zaradi istega zločinstva 5 mesecev težke ječe. Politična oblastva so Petza izgnala iz Brežkega mesta, ali on je pritožbe ulagal do najviše instance, se ve da bresuspešno, konečno jo je vendar moral pobrisati iz Brežic. Žalostno je to, da še vedno naše ubogo, a nepoučeno ljudstvo takim pijavkam težko zaslužene krajcarje privošči!

Domače stvari.

— (Gospod Ivan Šabec), posestnik v Trstu, je kot pokrovitelj družbe sv. Cirila in Me-

toda daroval Tržaški podružnici 100 gold. Slava mu! Vivat sequens!

— (Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v torek 23. dan novembra 1886. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstva. II. Volitev treh članov v odbor za stavljenje Vodnikovega spomenika. III. Personalnega in pravnega odseka poročilo a) ob odpovedi zač. mestnega polic. komisarja Ivana Kavčnika; b) o prevzetji prostora pred Rudolfinom v mestno lastnino; c) o davčni kazni od meščanske bolnice (kresije); d) o štirskeske eskomptne banke prošnji gledé veže pri bankni hiši na Mestnem trgu št. 17. IV. Stavbinskega odseka poročilo o mestnem donesku za polaganje plinovitih cevij na Tržaški cesti do jahalnice. V. Policijskega odseka poročilo a) o prošnji občanov v Gradišči, da se žitni trg prestavi s sedanjega prostora na Križevniški trg; b) o računih za zdravila mestnim ubogim 1885. leta; c) o novem fajakarskem redu in tarifi za Ljubljansko mesto. Tajna seja.

— (Glas iz občinstva) do slavnega magistrata Ljubljanskega. — Je li slavnemu magistratu Ljubljanskemu znano, da neredkokrat kak samotežki voziček, časi celo kateri s priprego, zdrdra po stopnicah zadi za stolno cerkvijo proti sadnemu trgu?

— (Na vinarski in sadjarski šoli v Grmu) je že 14 učencev, kar je za prvo leto vse-kako znatno število.

— (Umrli) je preteklo soboto v Gradci gosp. Anton Herbenstreit, znani posestnik vinogradov pri Slovenski Bistrici.

— (Na današnji veliki semenj) prigralo se je 982 konj in volov, 547 krav, 75 telet, vkupe 1604 glave.

— (Srbska skupščina) sklenila je v poslednjem zasedanju postaviti, da mora vsak nesrbski uapis firme (firmatafel) 150 dinarjev letnega davka plačevati, sicer se mora napis odstraniti.

— (Prevodne tabele pri alkoholnih merilih) Ker so se zdaj alkoholnim merilom pridejane, od c. kr. normalne merosodne komisije v letu 1874. izdane prevodne tabele izkazale za javni promet nezadostne, je c. kr. normalna merosodna komisija sestavila nove, natančnejše tabele, katere so prišle na svetlo v zalogi c. kr. dvorne in državne tiskarne na Dunaji. Z ozirom na važnost teh novostavljeneh tabel za spirito industrijo in posebno za trgovino s spiritom dobili so merosodni uradi na Dunaji, v Linci, v Gradci, Trstu, Zadru, Inomostu, Pragi, Brnu, Levovu in Črnovicah pooblastilo, da pri umerjanji alkoholnih meril izdadó nove prevodne tabele; posestniki prej umerjenih alkoholnih meril morajo dobiti nove prevodne tabele pri katerem omenjenih uradov, če upošljejo umerni list in plačajo pristojbine 10 kr.

— (Trgovinski promet s Španijo.) C. kr. trgovinsko ministerstvo naznanja, da je špansko glavno carinsko ravnateljstvo v Madridu izdalo predstojnikom provincijalnih glavnih carinskih uradov navod, kako je ravnati pri uvažanju tujega blaga glede izkaza izra. V tem navodu se naroča naj se ne napravljajo težave, če je jasno izkazano in od Španskega konzulata potrjeno, da blago prihaja iz dežele, katera ima s Špansko trgovinsko pogodbo in se nanjo more uporabiti carinski tarif. Te določila velja o toliko časa, dokler se ne izdadó nove naredbe glede potrebnosti spričevala o izvoru.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 22. novembra. Poročilo budgetnega odseka avstrijske delegacije o vna-njega ministerstva proračunu konstatuje z največjim zadovoljstvom izjave Kalnokijeve, izreka v polnem zaupanju nado, da se bode ministru tudi v bodoče posrečilo, da bode v soglasji s smotri, katere je razlagal in kateri se kot pravi priznavajo, interese države v polnem obsegu čuval.

London 22. novembra. „Times“ pišejo: Evropa ne bode dopuščala, da bi Bolgarija postala ruska provincija. V tej zadevi zadela bi Rusijo na dvojno vrsto alijanc. Ako bode Rusija z nezavisno Bolgarsko pod popularno vladno zadovoljna, bode Evropa njeno občutljivost v pošteb jemala.

Zagreb 21. novembra. Sabor bil včeraj otvoren. A. Starčević interpeloval: Je li banu znano, kaj nameravajo odločujoči krogi, ko bi

se od Avstro-Ogerske zahtevalo, da ostavi Bosno in Hercegovino. Ban odgovoril, da taka interpelacija ne spada v deželni zbor.

Sigurno zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé v sled zapretja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja in drugih slabostij, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“ Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (20-8)

Zahvala.

Preblagorodna dobrotnika gospod c. kr. deželni predsednik baron Winkler in njegova soproga baronica Winklerjeva sta mi povodom smrti svoje matere, oziroma tašče, preblagorodne gospe Josipine Persoglia poslala petdeset forinto za uboščke Ljubljanskega mesta.

Usojam si v ime uboščkov izrekati najtoplejšo zahvalo na tem velikodušnem daru.

V Ljuljani 21. dan novembra 1886.

Župan: Grasselli.

Javna zahvala.

Gospod Josip Kržič, tukajšnji posestnik, podaril je 5 gld. v blag namen, da se nakupi za ta denar različnega šolskega blaga ter razdeli mej uboge učence. Za ta velikodušni dar izrekata mu podpisana v imenu obdarovane mladine tem potom najtoplejšo zahvalo.

V Borovnici, dne 19. novembra 1886.

Fr. Papler, A. Piro, učitelja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Neb.	Mokrina v mm.
20. nov.	7. zjutraj	737.64 mm.	-14° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	737.60 mm.	8.2° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	739.14 mm.	3.1° C	sl. szh.	jas.	
21. nov.	7. zjutraj	738.15 mm.	14° C	sl. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	2. pop.	737.08 mm.	6.4° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	737.98 mm.	3.0° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura 3.3° in 3.1°, za 0.3° in 0.6° nad normalom

Dunajska borza

dne 22 novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 80	kr.
Srebrna renta	8	65
Zlata renta	114	60
5% marena renta	101	10
Akcije narodne banke	871	
Kreditne akcije	287	70
London	125	70
Srebro	—	
Napol.	9	93 1/2
C. kr. cekini	5	93
Novške marke	61	65
1% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	171
Ogrska zlata renta 4%	103	95
Ogrska papirna renta 5%	93	40
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava r. g. srečke 5%	100 gld	119
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	99	50
Kreditne srečke	100	178
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	114
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v	214	—

Za mnoge dokaze sožalne simpatije ob smrti naše nepozabljive matere, oziroma tašče in stare matere, za mnogoštevilno udeležbo pri pogrebu predrage umrle, za premnoge njej podarjene lepe vence izrekata najlepšo, najprisrčnejšo zahvalo v svojem in vseh sorodnikov imenu

baron in baronica
Winkler.

(865)

Pretužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest o smrti naše srčno ljubljene, nepozabljive hčerke, oziroma sestre, gospe

FLORIJANE BRUS,
učiteljice,

ki je po daljšem trpljenju, previdena s sv. zakramenti, v 27. letu svoje starosti, danes ob 9. uri zjutraj mirno v Gospodu zaspala. Zemeljski ostanki predrage umrle se bodo v torek 23. novembra ob 1/2. uri popoldne v mrtvaški hiši Langarjeve ulice št. 7 blagoslovili in potem na pokopališču pri sv. Krištofu k večnemu počitku izročili.

Sv. zadušnice brale se bodo v mnogih cerkvah. Ljubljana, 22. novembra 1886.

(867)

Žalujoči ostali.

Prežalostnim srecm naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je Bogu Vsegamogočnemu dopadlo, mojega preljubega soproga, oziroma očeta, gospoda

JAKOBA SAJOVICA,

bivšega trgovca, zemljišnega in hišnega posestnika,

danes ob 1/3. uri popoldne, po dolgi mučni bolezni, previdenega s sv. zakramenti za umirajočega, v 51. letu svoje starosti, k sebi v boljše življenje poklicati.

Truplo predragega ranjcega se bode preneslo v ponedeljek dne 22. novembra ob 3. uri popoldne na pokopališče k večnemu počitku.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v domači farni cerkvi.

Nepozabljivega ranjcega priporočamo v blag spomin in molitev.

V Kranji, dne 21. novembra 1886.

Ivana Sajovic, roj. Malenšek,

soproga,
Fran, Valentin,

Josipina, Marija, Ivana, Terezija,
Amalija, Ana,
hčere. (863)

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotržnicah knjiga:

Odkritje Amerike.

Pradelal

H. Majar.

Trije deli, 436 strani, 8°. Vsi trije svezki v platno skupne vezani 1 gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični svezki pa po 60 kr., oziroma po pošti 65 kr.

Ta knjiga je lep dar slovenski mladini. Vsak prijatelj naše mladine in književnosti naše bode sategadelj hvalečen franciskanskemu patru Hrizogonu Majarju, da je lepo knjigo Campejevo prevedil slovenski mladini.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

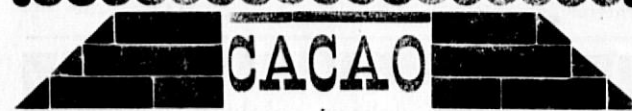
Kri čistilne kragljice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanih človeškega telesa, glavobolu, navalu krvi, otrpjenih uih, skruženem žolodcu, pomankanju slasti do jedi, jetrnih in obistnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr., jeden zavoje s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoje se s pošto ne razpošilja. — Prodaja 748—2)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

in
ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (856—2)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Trgovsk učenec,

ki je dovršil 5. ali 6. razred z dobrim uspehom, vzame se takoj v službo v veliko trgovino mogovrstnega blaga na deželi. — Kje? naznani iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (862—1)

Tuji:

21. novembra.

Pri naših: Dietrich z Dunaja. — Pogačnik iz Kamnika. — Adler z Dunaja. — Mander, Salom, Karanfil iz Trsta. — Werner z Dunaja. — Majoran iz Celovca. — Kubach z Dunaja. — Mauerhof, Pollak iz Železnikov. — Maier z Dunaja. — Baroni iz Reke. Stiglitz z Dunaja.

Pri naših: Jäger z Dunaja. — Hauber iz Brna. — Burgstaller iz Zagreba. — Polak z Dunaja. — Ranzinger, Testin iz Kočevja.

Umrli so:

19. nov.: Marija Pregelj, krojačeva hči, 3 mesece, Sv. Florjana ulice št. 9, za božjastjo. — Alojzija Bernard, šivilja, 69 let, Vegove ulice št. 6, za plućnico. — Josipina Novak, devica, 29 let, Kravja dolina štev. 11, za jetiko. — Franciška Kadunc, hišnikova žena, 47 let, Franciškovske ulice št. 16, za jetiko. — Josipina Persoglia, zasebnica, 74 let, Turjaški trg št. 3, za otrpjenjem srca.

V deželnej bolnici: 16. nov.: Matija Trampuš, gostija, 26 let, za spridenjem krvi.

17. nov.: Reza Sadar, dničarica, 45 let, za mrtvodom.

Trgovsk pomočnik,

izurjen v trgovini z mešanim blagom, in

učeneo,

najmanj 14 let star, oba z dobrimi spričali in obeh deželnih jezikov zmožna, se takoj vsprejmeta. (857—3)

Ponudoe vsprejema Oton Wölfling, Bled.

Zrebanje že prihodnji mesec.

Kinscem SREČKE à 1 gld. 11 srečk 10 gld. 1 samo 10 gld.

Glavni dobitek v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg. 20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kinscem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budimpešta, Waitznergasse 6. (787—25)

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

5000000

mark

kot največji dobitek v najsrečnejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. à mark	300000
1 dobit. à mark	200000
2 dobit. à mark	100000
1 dobit. à mark	90000
1 dobit. à mark	80000
2 dobit. à mark	70000
1 dobit. à mark	60000
2 dobit. à mark	50000
1 dobit. à mark	30000
5 dobit. à mark	20000
3 dobit. à mark	15000
26 dobit. à mark	10000
56 dobit. à mark	5000
106 dobit. à mark	3000
253 dobit. à mark	2000
512 dobit. à mark	1000
818 dobit. à mark	500
31720 dobit. à mark	145
16990 dobit. à mark	300, 200,
150, 124, 100, 91, 67,	
40, 20.	

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 100.000 srečk, od katerih se izžreba 50.500 srečk. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,550.450 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500 000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena podpisani trgovski hiši in vsaki, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštnemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtnina originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

30. novembrom 1886

nam direktno doposlati.

(773—11)

VALENTIN & CO.,

Bankgeschäft,

HAMBURG.